

# Rozjímanie na utorok 4. týždňa v pôstnom období

Rozjímanie na utorok 4. týždňa v pôstnom období. Navrhované témy sú: Ježiš nás chce uzdraviť; túžba a trpezlivosť v boji; kresťan má pochopenie pre druhých.

AKO NÁS NAPŔŤA nádejou Ježišova blízkosť k tým, ktorí ho potrebujú, čo znova a znova vidíme v evanjeliách! Dnes uvažujeme o uzdravení ochrnutého, na ktorého si nikto nespomenul a ktorý ležal pri bazéne v Betsate. Vykopávky objasnili, že tento bazén mal päť portikov, ako to

opisuje svätý Ján: pozostával z dvoch samostatných bazénov a medzi nimi bol okrem štyroch bočných vybudovaný aj piaty portikus. Tu sa zhromažďovalo „množstvo chorých, slepých, chromých a ochrnutých“ (Jn 5, 2). Verilo sa, že z času na čas zostupuje Pánov anjel, aby rozčeril vodu, a kto vstúpil do bazéna ako prvý, bol uzdravený.

Ježiš sa s bolesťami priblížil k zástupu. Spomedzi masy ľudí si všimne tohto ochrnutého muža, ktorý je asi najviac bezmocný a opustený. A z vlastnej iniciatívy mu ponúkol, že ho uzdraví, a spýtal sa ho: „*Chceš ozdraviť?* Chorý mu odpovedal: *Pane, nemám človeka, čo by ma spustil do rybníka, keď sa zvíří voda. A kým sa ta sám dostanem, iný ma predíde.* Ježiš mu vravel: *Vstaň, vezmi si lôžko a chod!* A ten človek hneď ozdravel, vzal si lôžko a chodil“ (Jn 5, 6-9).

„Povedal si mi,“ napísal svätý Josemaría, „že v Ježišovom živote sú scény, ktoré ťa dojímajú viac: keď prichádza do kontaktu s trpiacimi ľuďmi..., keď prináša pokoj a zdravie tým, čo majú dušu a telo rozdrásané bolesťou... Si nadšený — tvrdíš — keď ho vidíš liečiť malomocenstvo, vracaf zrak, uzdraviť ochrnutého pri rybníku: chudáka, na ktorého si nikto nespomenie. Vidíš ho tak hlboko ľudského, tak blízko!... — Ježiš zostáva ten istý ako vtedy“[1]. Kristus nám prostredníctvom sviatostí môže byť ešte bližšie ako pri tomto stretnutí. A podobne ako ochrnutý v evanjeliu nám neustále ponúka svoje uzdravenie.

---

TENTO ČLOVEK BOL chorý už tridsaťosem rokov. Jeho život bol dlhým čakaním, až napokon okolo neho prešiel Ježiš. Z jeho trpezlivosti

sa môžeme poučiť, lebo počas celého toho času „vytrvalo a vytrvalo dúfal, že bude oslobodený od svojej choroby“[2]. Aj my sme povolaní byť pokojní a vytrvalí vo vnútornom živote. Potrebujeme optimistickú trpezlivosť v kresťanskom zápase, ako aj v úsilí o získanie čností. Budú oblasti, v ktorých sa nám bude zdať, aspoň chvíľami, že nerobíme žiadne pokroky; a iné oblasti, ktoré si budú vyžadovať dlhé obdobie radostného zápasu, možno celý život; tak to bolo v prípade ochrnutého, ktorý zostarol svojou nemohúcnosťou, ale z tohto dôvodu neprestal vidieť Ježiša.

Niekedy môže prílišná netrpezlivosť, trochu krčovité vnútorné napätie, odhodlanie posúdiť, či sa zlepšujeme alebo nie, ktoré sa stáva znepokojujúcim, ukázať určitý sklon k perfekcionizmu; a tento postoj nezodpovedá synovskému, dôvernému a pokornému zápasu, ktorý od nás žiada Pán. Určite sa

musíme snažiť nezostať len pri želaniach a položiť základné kamene toho, čo podnikáme. Je však tiež pravda, že nie vždy sa nám to podarí, a nemali by sme kvôli tomu strácať pokoj.

„Niekedý,“ hovorí svätý Josemaría, „náš Pán je spokojný s našimi túžbami, a niekedý dokonca s našimi túžbami mať túžby, ak s radosťou znášame poníženie z poznania, že sme takí malí. Práve to nás vynesie vysoko do neba. Ak si totiž človek uvedomí, že ide vpred a dobre.... aké nebezpečenstvo pre pýchu! Je mnoho úžasných ľudí, ktorí sa posudzujú ako nesmierne hulvátski, neschopní robiť to, o čom vedia, že to chce Boh, náš Pán. A sú vynikajúci, výnimoční. Netrápte sa príliš tým, či napredujete alebo nie, či ste lepší alebo zostávate rovnakí. Dôležité je chcieť byť lepší, *chcieť chcieť* a byť úprimný, otvoriť svoje srdce dokorán. Tak vám Boh dá svetlo“[3].

TRPEZLIVOSŤ SO SEBOU SAMÝM,  
ktorá pramení z toho, že sa v prvom  
rade pozeráme na Boha a čoraz viac  
sa spoliehame na jeho pomoc, nás  
bude podnecovať aj k tomu, aby sme  
„mali pochopenie pre druhých v  
presvedčení, že duša sa ako dobré  
víno časom zlepšuje“[\[4\]](#). Niekedy je  
pre nás ťažké prežívať toto trpezlivé  
porozumenie s našimi najbližšími,  
pretože ľahko máme sklon príliš sa  
sústrediť na niekoľko nedostatkov  
namiesto toho, aby sme ocenili  
všetko dobré, čo majú. A inokedy  
môže byť ťažké odpustiť, prijať a  
skutočne milovať tých, ktorí sa môžu  
zdať vzdialení od Boha alebo ktorí si  
kvôli formácii, ktorú dostali,  
zachovávajú parametre myslenia,  
ktoré sú viere cudzie.

V evanjeliu vidíme, že po tom, čo ho  
Ježiš uzdravil, ochrnutý berie nosidlá  
a vydáva sa na cestu domov. Potom

však stretne niekoľko Židov,  
pravdepodobne ľudí s autoritou,  
ktorí mu vyčítajú, že v sobotu nosí  
predmety; sú pohoršení, že Ježiš v  
tento deň uzdravoval. Toto je  
„príbeh, ktorý sa dnes mnohokrát  
opakuje. Často sa stáva, že muž alebo  
žena, ktorí sa cítia chorí na duši,  
smutní, pretože v živote urobili veľa  
chýb, v istej chvíli pocítia, že sa  
rozbúrili vody - to Duch Svätý všetko  
rozhýbe - alebo počujú nejaké slová a  
pomyslia si: *Chcel by som ísť*. A  
naberie odvahy a ide! Ale ako často v  
kresťanských spoločenstvách nájde  
dvere zatvorené (...) Cirkev má vždy  
otvorené dvere! Je to Ježišov dom a  
Pán v ňom prijíma. Nielenže víta, ale  
vychádza hľadať ľudí, ako išiel hľadať  
ochrnutého. A ak sú ľudia zranení, čo  
urobí Ježiš? Vyčíta im, že sú zranení?  
Nie: vyhľadáva ich a nesie ich na  
svojich pleciach“[5].

Svätý Josemaría povzbudzoval svoje  
deti, aby žili „so srdcom a náručou

pripravenou prijať každého“, pretože, ako vysvetľoval, „nie je naším poslaním súdiť, ale našou povinnosťou správať sa ku všetkým ľuďom bratsky. Neexistuje duša, ktorú by sme vylúčili z nášho priateľstva,“ pokračoval, „a nikto nesmie pristúpiť k Božiemu Dielu (Opus Dei) a odísť naprázdno: všetci sa musia cítiť milovaní, pochopení, musí sa s nimi zaobchádzať s láskou“[6]. Môžeme prosiť Máriu, matku milosrdenstva, aby nám pomohla šíriť Božiu lásku, porozumenie a milosrdenstvo medzi ľuďmi okolo nás.

.....

[1] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 233.

[2] Svätý Ján Zlatoústý, *Homílie na Jánovo evanjelium*, 36.

[3] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 19-III-1972.



[4] Svätý Josemaría, *Boží priatel*, bod 78.

[5] František, *Homília*, 17-III-2015.

[6] Svätý Josemaría, *List 4*, bod 25.

---

pdf | document generated  
automatically from [https://opusdei.org/  
sk-sk/meditation/rozjimanie-na-  
utorok-4-tyzdna-v-postnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/rozjimanie-na-utorok-4-tyzdna-v-postnom-obdobi/)  
(17.03.2026)